

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 3440

Doknr.
708861

Dato
17-05-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 12. maj 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 83 (L 93) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 83:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 12. maj 2023 fra Danske Handicaporganisationer, jf. L 93 – bilag 11."

Svar:

I brev til Folketingets Socialudvalg fra Danske Handicaporganisationer fremhæves der fem punkter, som jeg her vil kommentere.

Til det første punkt vedr. skelnen mellem funktionsnedsættelse og udsathed, så er jeg er enig i, at fordi et barn har funktionsnedsættelse, er det ikke ensbetydende med, at barnet eller familien er socialt udsat. Der kan være væsentligt anderledes udfordringer og behov for andre former for hjælp og støtte i sådanne familier.

Derfor har vi også tydeliggjort de særlige forhold for handicap målgruppen i lovforslaget. Når det er sagt, vil jeg dog også gerne pointere, at barnets lov skal kunne rumme alle børn og unge med behov for hjælp og støtte. Også de familier, hvor støttebehovet kan skyldes en blanding af sociale problemer og udfordringer med afsæt i en funktionsnedsættelse hos barnet.

Med lovforslaget skal vi understøtte kommunerne i at være opmærksomme på betydningen af en eventuel funktionsnedsættelse hos barnet. Men det er lige så vigtigt at der er fokus på alle de udfordringer, som har betydning for barnet, så eventuelle sociale problemer heller ikke overses.

Fokus er at sikre den bedst muligt indsats for barnet med barnet langt mere i centrum end tilfældet er i dag. Uanset om problemerne har rod i en funktionsnedsættelse, i sociale problemer, eller i en kombination af faktorer.

Til det andet punkt vedr. børn og unge med funktionsnedsættelses stemme i egen sag kan jeg fremhæve, at vi med barnets lov foreslår en række nye rettighedsbestemmelser. Det drejer sig bl.a. om retten til at anmode om at få suspenderet samvær, og retten for børn ned til ti år til at kunne anmode om at være anbragt barndommen ud. Disse rettigheder vil omfatte *alle* børn og unge, som er eller bliver anbragt uden for hjemmet, uanset årsagen hertil.

Men der er også et særligt hensyn, man skal tage for børn og unge med funktionsnedsættelser. Jeg ved f.eks., at Autismeforeningen er bekymret for konsekvenserne af, at børn med autisme, som ikke selv kan vurdere, hvad der er bedst for dem, kan finde på at bede om at blive fjernet hjemmefra, fordi de er i konflikt med forældrene. Derfor er det i bemærkningerne til lovforslaget adresseret, at kommunerne skal sikre, at barnets anmodninger tillægges passende vægt i overensstemmelse med barnets alder og modenhed, herunder visse funktionsnedsættelser. Og det vil selvfølgelig også i sidste ende være kommunen, der træffer afgørelsen, ud fra en samlet vurdering af, hvad der er bedst for barnet.

Forslaget om at nedsætte aldersgrænsen for barnets klageret til 10 år vil gælde de afgørelser, hvor barnet i dag har klageadgang fra 12 år. Det gælder bl.a. støttende indsatser (i dag: forebyggende foranstaltninger), anbringelse, hjemgivelse og samvær og kontakt under en anbringelse.

Til det tredje punkt vedr. inddragelse af specialviden og bekymring om anbringelse af børn med uopdagede funktionsnedsættelser, fordi funktionsnedsættelsen kan misforstås som manglende forældreevne, kan jeg tilkendegive, at det har været et fokus under udarbejdelsen af lovforslaget. Vi har haft et særligt fokus på at tydeliggøre de særlige forhold for handicap målgruppen, hvor vigtigheden af, at kommunerne er opmærksomme på "usynlige" handicap som autisme og ADHD bl.a. er understreget.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslaget, at tegn på mistvivl, som eksempelvis skolevægring, bør give anledning til overvejelser om, hvorvidt der er behov for at afdække grundlaget for adfærden, herunder afdække om adfærden skyldes eksempelvis en opmærksomhedsforstyrrelse som autisme eller ADHD.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil vi indføre specialeplanlægning på den højt specialiserede del af handicapområdet, netop for at skabe tryghed for mennesker med handicap, der har behov for en højt specialiseret indsats. Specialeplanlægning skal sikre, at vi får en samlet og let tilgængelig viden om handicap og om den bedst mulige indsats, så vi sikrer, at indsatsen og afgørelserne ikke skal afhænge af den enkelte sagsbehandlers egen viden og forståelse om det enkelte handicap.

Til det fjerde punkt vedr. bekymring for forældre med handicap, vil jeg gerne understrege, at det fremsatte lovforslag ikke lemper på de betingelser, der gælder i forhold til at gennemføre en adoption uden samtykke. Forslaget flytter alene tidspunktet for, hvornår beslutningen om bortadoption kan træffes. Det er således fortsat et krav, at forældrene varigt skal være ude af stand til at drage omsorg for barnet. Jo tidligere i barnets liv en afgørelse om bortadoption træffes, jo større krav stilles til dokumentationen for den manglende forældreevne. Det forhold, at en forælder har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og derfor har behov for f.eks. praktisk hjælp til at varetage forældreskabet, betyder ikke i sig selv, at forælderen er uden forældreevne.

En anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke kræver, at der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Og der skal være en begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges ophold i hjemmet. Det er indgribende at anbringe et barn uden samtykke, og derfor er der også nogle klare retssikkerhedsmæssige garantier. For det første træffes afgørelsen af kommunens børn og unge-udvalg, hvor der sidder en dommer for bordenden.

Beslutningen træffes af to medlemmer valgt af og blandt kommunalbestyrelsens medlemmer, en dommer og to pædagogisk-psykologisk sagkyndige. Derudover kan afgørelsen fra børn og unge-udvalget påklages til Ankestyrelsen af sagens parter – det vil sige forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Ankestyrelsen foretager i disse sager en fuld prøvelse af, om der er grundlag for anbringelsen uden for hjemmet uden samtykke.

Til det femte punkt om evalueringen af børnene først kan jeg meddele, at der i forbindelse med evalueringen skal ses på erfaringerne med de nye rammer for indsatserne til socialt udsatte børn og unge og til børn og unge med funktionsnedsættelse.

Det endelige evalueringsdesign er endnu ikke fastlagt. Det er dog klart, at barnets lov vil komme til at spille en væsentlig rolle i evalueringen af den samlede reform. Herunder er det forventningen, at forhold vedr. børn og unge med funktionsnedsættelse vil indgå i relevant omfang fsva. indsatser, hvor der kan være snitflader mellem målgrupperne og erfaringerne med et fælles regelsæt.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister